

सर्वान् लोकान् विचरते द्वितीय इव भास्करः ।
 अष्टमे राजसूयस्य पारणे लभते फलम् ॥
 चन्द्रादयनिभं रन्ध्रं विमानमधिरुहति ।
 चन्द्ररश्मिप्रतीकाशे ह्येयैस्तं मनोजवेः ॥
 सेवमानो वरस्त्रोणां चन्द्रात् कान्ततरेस्त्र्यं ॥
 मेखलानां निनादेन नूपुराणाञ्च निखनेः ॥
 अङ्गे परमनारीणां सुखसुभो विबुधते ।
 नवमे क्रतुराजस्य वाजिमेघस्य भारतः ॥
 काञ्चनस्तम्भनिर्यहं वैदूर्यशक्तवेदिकम् ।
 जाम्बूनदमयेहिंशेर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ॥
 सेवितं चाभ्युदयसङ्केतैर्गन्धर्वैर्हिवि चारिभिः ।
 विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलन् ॥
 दिव्यमाल्याम्बरधरो दिव्यचन्दनरुषितः ।
 मोदते देवतेः साहं दिवि देव इवापरः ॥
 दशमं पारणं प्राप्य द्विजातीन् भिवन्त्य च ।
 किङ्किणो जालनिर्घोषं प्रताकाञ्चनशोभितम् ॥
 वसुदेविकसंकाशं वैदूर्यमणितोरणम् ।
 हेमजालपरिचिप्तं प्रवालवद्भूषितम् ॥
 गन्धर्वैर्गौतकुशलेरश्वरोभिश्च शोभितम् ।
 विमानं सुकृतावासं सुखेनैवोपपद्यते ॥
 सुकुटेनार्कवर्णेन जाम्बूनदविभूषिता ।
 दिव्यचन्दनदिग्भाङ्गो दिव्यमाल्यविभूषितः ।
 दिव्यान् लोकान् विचरति दिव्यैर्भोगैः सम-

न्वितः ।

विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ॥
 अथ वर्णगणानेवं स्वर्गलोके महीयते ॥
 अथ गन्धर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ।
 पुरन्दरपुरे रन्ध्रे शृङ्गेण सह मोदते ॥
 दिव्ययानविमानेषु लोकेषु विविधेषु च ।
 दिव्यनारीगणाक्रीडां निवसन्तमरो यथा ॥
 ततः सूर्यस्य भवने चन्द्रस्य भवने तथा ।
 शिवस्य भवने राजन् । विष्णोर्वाति सलोक-

ताम् ॥

एवमेतन्महाराज । नात्र कार्या विचारणा ।
 अद्धानेन वै भाग्यमेवमाह गुरुर्मम ॥॥
 वेदकस्य तु दातव्यं मनसा यदुददिच्छति ।
 हस्त्यश्वरथयानानि वाहनञ्च विशेषतः ॥
 कटकं कुण्डलञ्चैव ब्रह्मरुचं तथापरम् ।
 वस्त्रञ्चैव विचित्रञ्च गन्धञ्चैव विशेषतः ।
 देववत् पूजयेत्तन् विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ * ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि रणं देयानि भारते ।
 वाच्यमाने तु विप्रैर्यो राजन् । पर्वणि पर्वणि ॥
 जातिं देशञ्च सत्त्वञ्च माहात्म्यं भरतर्षभ ।
 धर्मवृत्तिञ्च विज्ञाय चरित्राणां नराधिप ॥
 खस्तिवाच्य द्विजानादौ ततः कार्यं प्रवर्त्तते ।
 समामे पर्वणि ततः खड्गश्चा पूजयेत् द्विजान् ॥
 आदौ तु वाचकस्तत्र वस्त्रगन्धसमन्वितम् ।
 विधिवद्भोजयेद्भोजन् । मधु पायससुत्तमम् ॥
 ततो मूलफलप्रायं पायसं मधुसर्पिषा ।
 आस्तीके भोजयेद्भोजन् । दद्याच्चैव गुह्यैर्दणम् ॥
 अपूपैश्चैव पूषेत् मोदकेषु समन्वितम् ।
 सभापर्वणि राजेज्ज । हविष्यं भोजयेद् द्विजान् ॥

आरण्यके मूलफलैस्तर्पयेत् द्विजोत्तमान् ।
 अरण्योपर्वं चासाद्य जलकुम्भान् प्रदापयेत् ॥
 तर्पणानि च सुखानि रन्ध्रमूलफलानि च ॥
 सर्वकामगुणोपेतं विप्रैर्योऽन्नं प्रदापयेत् ।
 विराटपर्वणि तथा वाचांश्च विविधानि च ॥
 उद्योगे भरतश्चेष्ट । सर्वकामगुणान्वितम् ।
 भोजनं भोजयेद्द्विजान् गन्धमाल्यैरलङ्कितान् ॥
 भोज्यपर्वणि राजेज्ज । दद्यात् यानमनुत्तमम् ।
 ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात् सुसंस्कृतम् ॥
 द्रोणपर्वणि विप्रैर्यो भोजनं परमाश्चितम् ।
 शराञ्च देया राजेज्ज । चापान्यश्विरास्तथा ॥
 कर्णपर्वण्यपि तथा भोजनं सार्वकामिकम् ।
 विप्रैश्च संस्कृतं सन्ध्यां दद्यात् संयतमानसः ॥
 शूरापर्वणि राजेज्ज । मोदकेः सगुह्यैर्दणैः ।
 अपूपैस्तर्पणैश्चैव सर्वमन्नं प्रदापयेत् ॥
 गदापर्वण्यपि तथा सुन्नमिश्रं प्रदापयेत् ॥
 स्त्रीपर्वणि तथा रत्नैस्तर्पयेत् द्विजोत्तमान् ।
 वृत्तौर्दणं पुरस्ताच्च ऐश्वरीकं दापयेत् पुनः ॥
 ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात् सुसंस्कृतम् ।
 शान्तिपर्वण्यपि तथा हविष्यं भोजयेद्

द्विजान् ॥

आश्वमेधिकमासाद्य भोजनं सार्वकामिकम् ।
 तथाश्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेत् द्विजान् ॥
 मौषवे सार्वगुणिकं गन्धमाल्यानुबोपनम् ।
 महाप्रास्थानिके तद्वत् सर्वकामगुणान्वितम् ॥
 स्वर्गपर्वण्यपि तथा हविष्यं भोजयेद् द्विजान् ।
 हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ॥
 पारणे पारणे राजन् । यथावद्भरतर्षभ ।
 समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः शास्त्र-

कोविदः ॥*॥

शुभे देशे निवेश्याथ सौमवस्त्राभिसंभृताः ।
 शुक्ताम्बरधरः सग्वी शुचिर्भूत्वा खलङ्कृतः ॥
 अर्चयेत् यथान्यायं गन्धमाल्यैः पृथक् पृथक् ।
 संहितापुस्तकान् राजन् । प्रयतः सुसमा-

हितः ॥

भक्ष्यैर्माल्यैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ।
 हरिणशय्यं सुवर्णञ्च दक्षिणामघ दापयेत् ॥
 देवताः कौर्त्तयेत् सर्वा नरनारायणौ तथा ।
 ततो गन्धैश्च माल्यैश्च खलङ्कृत्य द्विजोत्तमान् ॥
 तर्पयेद्विप्रैः कामैर्दानैश्चोष्णावचैस्तथा ।
 अतिराजस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥
 प्राप्नुयाच्च क्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ।
 वाचको भरतश्चेष्ट । कृत्वाचरपदस्वरः ॥
 भविष्यं श्रावयेद्द्विजान् भारतं भरतर्षभ ।
 सुक्तवत्सु द्विजेज्ज यथावत् संप्रदापयेत् ॥
 वाचकं भरतश्चेष्ट । भोजयित्वा खलङ्कृतम् ।
 वाचके परितुष्टे तु शुभा प्रीतिरनुत्तमा ॥
 ब्राह्मणेभ्यस्तु तुष्टेभ्य प्रवक्ष्याः सर्वदेवताः ॥ * ॥
 ततो हि वरुणं कार्यं द्विजानां भरतर्षभ ।
 सर्वकामैर्वैधान्यायं साधुभिश्च पृथग्विधैः ।
 इत्येव विधिरुद्दिष्टो मया ते द्विपदा वरः ॥
 अद्धानेन वै भाग्यं यन्मां त्वं परिदृष्टुषि ।

भारतश्च वणाद्राज्ञा पारणे च श्रुप्तोत्तमः ।
 सदा यज्ञवता भाग्यं श्रियस्तु परमिच्छता ॥*॥
 भारतं श्रेष्ठयास्त्रिभ्यं भारतं परिकीर्त्तयेत् ।
 भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ॥
 भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ।
 भारतं सेवते देवैर्भारतं परमं पदम् ॥
 भारतं सर्वशास्त्राणां सुत्तमं भरतर्षभ ।
 भारतात् प्राप्यते मोक्षस्तत्त्वमेतद्ब्रवीमि ते ॥
 महाभारतमाख्यानं चित्तिं गाञ्च सरस्वतीम् ।
 ब्राह्मणान् केशवश्चैव कौर्त्तयन्नावसीदति ॥
 वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्षभ ।
 आदौ चान्ते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ॥
 यत्र विष्णुकथा दिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः ।
 तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परं पदमिच्छता ॥
 एतत् पवित्रं परममेतद्ब्रह्मनिर्दृश्यम् ।
 एतत् सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ॥
 इति महाभारते हरिवंशे सर्वपर्वण्यनुकीर्त्त-
 नम् ॥ * ॥ त्रिषष्टिवर्णसंयुक्तमित्यत्र त्रिषष्टि-
 वर्णाः । अ इ उ ऋ ए इति इक्ष्वपचकम् ।
 आ ई ऊ ऋ ए इति दीर्घपचकम् । आ ई
 ऊ ऋ ए इति झुतपचकम् । ए ओ ऐ औ च
 दीर्घाः । झुतत्वेनापरचतुष्टयम् । अं अः क +
 पृ इति चत्वारः । ऋ ए इति अक्षरसंज्ञकौ
 द्वौ । अनुनासिकश्चैकः । तथा कार्दिभावसानाः
 पञ्चविंशतिवर्णाः । अन्तःस्थाश्चत्वारः । उष्म-
 चतुष्टयमिति त्रिषष्टिः । इति ॥ * ॥ वर्णानां
 किंलाटौ स्थानानि भवन्ति तानि अथा,—
 “उरः कण्ठः शिरस्तालु जिह्वादन्तौ-
 नासिकाः ।

अष्टौ स्थानानि वर्णानां ये विदुस्ते हि

पाठकाः ॥” * ॥

पारणं यथा,—

“भारतं श्रुतपर्वोक्तं सुनिनां तत्त्वदर्शना ।
 पर्वभिर्दशभिश्चैव पर्वण्यं पारणं स्मृतम् ॥”

इति विक्रमादित्यः ॥

“द्यूतानां प्रथमं प्रोक्तं द्वितीयं वनवासिकम् ।
 उद्योगान्तं तृतीयं भोजनान्तञ्च तुरीयकम् ॥
 पञ्चमं द्रोणपर्वान्तं कर्णान्तं पारणं ततः ।
 विशोकान्तं सप्तमं शान्तिपर्वान्तमष्टमम् ॥
 नवमं स्वर्गपर्वान्तमाश्वमेधान्तमतः परम् ॥”

इति च भारतटीकायां अर्जुनमित्रः ॥

(अन्यतु सर्वं भारतशब्दे ब्रह्मम् ॥)

महाभौता, स्त्री, (महत्त्वधिका भौतेव ।) लज्जालु-
 ट्ठः । यथा, शब्दचन्द्रिकायाम् ।

“सर्पलज्जा महाभौता वशिनी च महौ-
 धधिः ॥”

(महानतिशयो भौतः ।) अतिशयभययुक्तं, चि ॥
 महाभौमः, स्त्री, (महानतिशयो भौमः । भौयणा-
 क्षतित्वात् शिवांशसम्भूतत्वाच्च तथात्वम् ।)
 शान्तपुराणः । इति जटाधरः ॥ भट्टिनामक-
 शिवद्वारपालः । इति त्रिकाशेषः ॥ अति-
 शयभयानके, चि ॥